

RENCĒNU ZIŅAS

2003. gada decembris

Nr. 33

Rencēnu pagasta informatīvais biļetens

PĀRDOMU SLEJA

Pārdomas par Ziemassvētkiem – Skudru māja

«Un vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību...»

(Jāņa evaņģēlijs 1: 14)

Ziemassvētkos mēs svinam mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas dienu. Ziemassvētkos mēs sanākam kopā, lai pateiktos Dievam par to lielo dāvanu, ko Viņš mums devis, proti, Savu Dēlu. Jā, Viņš mūs ir tā milējis.

Ziemassvētkos mēs pieminam lielo brīnumu, kas sacas inkarnācija jeb latviski sakot - iemiesošanās. Dievs Pats, kas ir visu radījis un ir ārpus laika un telpas, ienāca šajā pasaulē, konkrētā vietā, konkrētā laikā, lai sastaptos ar mums. Viņš mūs ir tā milējis.

Bet kā to saprast? Kāpēc tas bija vajadzīgs? Vai Dievam nebija iespējams citā veidā pateikt mums, cik ļoti viņš mūs mīl?

Varbūt šī līdzība palīdzēs mums to saprast.

Reiz bija vecs vīrs. Viņam nebija ne radu, ne draugu. Vienīgie ciemiņi viņa virtuvē bija skudras. Kādu dienu viņš iedomājās, ka varētu uztaisīt viņām māju. Starp divām stikla rutiņām kādā nelielā rāmītī viņš ielika baltas smiltis. Rāmis bija noslēgts no visām pusēm, lai skudras un smiltis nevarētu iziet - bet augšpusē bija caurumi, kur var ielikt gan skudras, gan barību. Un šī skudru māja bija konstruēta tā, lai ieliekt skudras, varētu redzēt, kā viņas taisa savu pūzni zem smiltīm, jo tur bija stikla siena.

Skatīties uz skudrām bija interesantāk, nekā jūs varat iedomāties. Caur stiklu varēja redzēt pūžņa alas un kambarus, kur dzīvoja skudru māti, un to, kā parastās skudras darīja savu ikdienišķo darbu. Bija vesela civilizācija.

Katru dienu viņš deva skudrām ābola šķēlītes vai kādu citu gardumu un gaidīja, kamēr skudras piesteidzās ēst. Kādu dienu viņš sāka prātot: «Diez, ko skudras pašas domā par savu māju un gardumiem, un vai viņas ar to ir apmierinātas?» Laiku pa laikam viņš arī runājās ar skudrām, bet viņas neatbildēja. Bet tas ir saprotams, jo, protams, ka cilvēks nevar sarunāties ar skudrām. Labākā gadījumā, klausīniet pie stikla, kāda skudra paskatījās uz viņu, bet biežāk - aizbēga prom.

«Kā lai es viņām pasaku, ka es viņas mīlu un ka viņas mani iepriecina?» domāja vecais vīrs.

Kādu dienu viņš izdomāja, ka gribētu kļūt par skudru. Tad skudras nebēgtu prom no viņa, ja arī viņš būtu kā viņas. Un tad viņš varētu uzzināt, ko tas nozīmē - dzīvot tanī skudru mājā, un pastāstīt visu ko vēlas skudrām, jo tad viņas viņas viņu sapratīs.

Un tā tas ir ar mums. Dievs ir tik liels un spēcīgs, ka, ja mēs redzētu Viņu savā godībā, mēs aizbēgtu. Laiku pa laikam Dievs iegūst sev uzmanību no kāda cilvēka, un tos mēs saucam par praviešiem. Kā mēs lasām bibelē: *«Dievs vecos laikos daudzkārt un dažādi runājis caur praviešiem uz tēviem.»* (Vēstule ebrejiem 1: 1) Dievs sevi atklāja Mozum, Ābrahāmam, Jesajam un citiem, bet ar to nepietika. Jēzus skaidroja: *«Klausieties citu līdzību. Bija namatēvs, kas dēstīja vīnadārzu, uzcēla tam visapkārt sētu, izraka tanī vīna spaidu un uzcēla torni, un iznomāja to strādniekiem, lai saņemtu savus augļus. Bet strādnieki ņēma viņa kalpus: vienu tie šauta, otru nokāva un trešo nomētāja akmeņiem. Viņš sūtīja atkal citus kalpus, vairāk kā pirmoreiz, un tie darija viņiem tāpat. Beidzot viņš sūtīja pie tiem savu dēlu un sacīja: no mana dēla tie taču kaunēsies»* (Mateja evaņģēlijs 21: 33-37)

Kā mēs redzam līdzībā, namatēvs ir Dievs, strādnieki ir visa cilvēce un kalpi, ko viņš sūtīja, ir pravieši. Cilvēki nesaprata praviešus un tāpēc Dievs beidzot sūtīja savu dēlu, lai Viņš pats bez starpnieka var ar mums sarunāties.

Un tas ir tas, ko mēs svinam Ziemassvētkos. Dievs ir kļuvis cilvēks, lai mūs izprastu līdz galam. Viņa ienākšana pasaulē nozīmē daudz vairāk nekā vienkārši iespēju ar mums sarunāties - Viņš ienāca šajā pasaulē, lai mūs glābtu no grēka un velna varas. To mēs zinām no Lieldienu stāsta. Bet ar Savu piedzimšanu mazā, klusā Bētleme, Dievs dibināja ciešu kontaktu ar mums un atklāja Sevi tādā veidā, kāds pirms tam nebija iespējams - proti, personiski. Un ar savu piedzimšanu mazā, klusā Bētleme Viņš sāka savu ceļu uz Golgātu - tur Viņš parādīja, cik dziļi Viņš mūs mīl.

Priecīgus Ziemsvētkus - Kristus ir dzimis!

Mācītājs Kārlis Zikmanis

PAGASTA PADOMĒ**Uzsmaidīsim biežāk viens otram**

Strauji izskaņai tuvojas 2003.gads. Gads bija zīmīgs ar to, ka vajadzēja «lielajā politikā» izšķirties par Eiropas Savienību. «Mazajā politikā» novembra sēdē pagasta deputāti vienbalsīgi izšķīrās par iekļaušanos Burtnieku novadā, t.i., Rencēnu, Valmieras, Burtnieku pagasti un Ēveles un Jērcēnu pagasti no Valkas rajona pieņēma lēmumu par apvienošanos Burtnieku novadā ar centru Valmieras pagastā. Lēmums pieņemts visās pagastu padomēs vienbalsīgi - tāpat «par» nobalsojuši 37 deputāti.

Dokumenti ir nosūtīti Reģionālās attīstības un pašvaldības lietu ministrijai. Tagad gaidām lēmumu. Esam izmantojuši likumā pieļauto brīvprātīgo apvienošanas, kura tiek pieļauta līdz 2003.gada 31.decembrim. Kā veidosies turpmākā darbība savā laikā tika izspriests, izstrādājot gada sākumā pagasta apvienošanās projektu. Mēs apzināmies, ka mūsu novads atšķiras no valdības rekomendētā 102 novadu modeļa, bet, mūsuprāt, pašreizējā teritorija ir apzināma. 102 novadu modeli mēs esam iekļauti Valmieras novadā, kurā ir 11 pašvaldības. Ņemot vērā, ka notiek varas centralizācija, un to, ka apvienošanās mums ir neizbēgama, domājam, ka mūsu lēmums ir pareizs.

Gada noslēgums tuvojas ar dažādiem pasākumiem. Pensionāri pulcēsies uz eglī 22.decembrī, kur kopā ar mūsu pašdarbniekiem lustinās «Baltie bērzi». Gribas ticēt, ka izdosies jauks vakars. Rūķīši apmeklēs tos pensionārus, kuru nodzīvoto gadu skaits sākas ar 8. Mazie pagasta iedzīvotāji gaidīs Ziemassvētku vecīti 29.decembrī savā eglītē. Kā vienmēr ir svētku pašākums skolā un tradicionālais Jaungada karnevāls 1.janvārī.

Šo gadu beidzot, mums būs daudz brīvdienu, un tāpēc varēsim izbaudīt gan Ziemassvētku jaukus, gan arī godam sagaidīt jauno 2004.gadu.

Gribas vēlēt visiem pagasta iedzīvotājiem stipru veselību, vairāk gaišu domu un optimismu. Satiekoties biežāk, uzsmaidīsim viens otram, jo nav jau tā, ka mums nebūtu par ko pasmaidīt un papriecāties, un varbūt tad arī tas tumšais liksies gaišāks. Ne visu mēs varam izdarīt un izlemt pēc sava prāta. Domāju, ka tomēr ir kaut kas Augstāks, kas vada mūsu darbošanos.

Lai Jaunais 2004. gads ir labāks par iepriekšējo un lai mums veicas!

Rencēnu pagasta priekšsēdētājs **Kārlis Sedvalds**

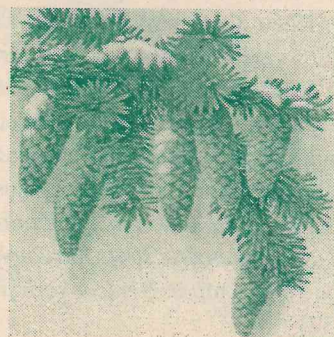
Pagasta padomē nolemts:

- * apstiprināt pagasta zemes bilanci uz 2004.gada 1.janvāri 15 887,2 ha kopējā platībā.
- * dārzkopības sabiedrībā «Gauja» Bēršu sektorā piekrist īpašnieku maiņai.
- * atteikties no pirkuma tiesībām uz diviem īpašumiem.
- * piekrist saimniecības ēku būvniecībai Valmieras ielā 16.
- * paziņot, ka Telia Latvija SIA turpina darbu pie pašvaldības informatīvā tīkla izveidošanas un atvairojas par termiņu neievērošanu.

Nākamā sēde notiks 21.janvārī 2004.gadā.

VESELĪBA

*Kad pārtop par dzejoli eglīte sniegā
Un dziesmu jau lāstekas spēlē,
Uz brīdi pietāsīm darbdienu steigā,
Balts miers lai mums cerēt un ilgoties liek!*

Mīlie rencēnieši! Tie, kas dzīvo jaunos daudzdzīvokļu namos, gan tie, kas dzīvo klusās viensētās tuvākā vai tālākā pagasta malā – lai Jums visiem laba veselība un pārticība, prieks lai valda Jūsu dzīvē! Lai Jūs neslimotu un lai Jums nebūtu pie mums jāpērķ dārgās zāles, lai atveseļotos! Lai Jūs pie mums nāktu un pirktu tikai vitamīnus un citus līdzekļus, kas stiprinātu Jūsu organismu un imunitāti pret dažādām kaitēm. Mēs to Jums novēlam no visas sirds!

Dzidru dvēseli, gaišus Ziemassvētkus un daudz baltu sapņu 2004. gadā!

Rencēnu aptiekas kolektīvs

Par baltu sniegu būt

Atceros, kā pirms gada sniegs grieza valsī zemi ar debesīm. Arī šogad snieg. Tiesa, mazliet skopāk.

Tu šovakar pārradīsies mājās, ieiesi istabā un iekurināsi krāsi...

Un kāda balss ierunāsies: «Tāds pats vakars, kā citi šajā ziemā. Gandrīz visos māju logos spīd gaismiņas, no skursteņiem debesis stāvus kāpj dūmu stabi, kaut kur vējš, ieskrējis tukšā akas spainī, skandina pa visu pamāli, kokos snauž izspūrušas vārnas, bāzdamas galvu no viena spārna otrā...Kaķis ātri ieskrien klēti pa durvju spraugu, kur pelēm it nemaz nav miera - jāgriež graudu dancis! Un suns, sēdēdams uz sliekšņa, ausās, grozot ausis.

Vai viņš dzird kādu nākam?!

Debesis zvaigznes veido sietu, mēģinādamas nozvejot mēnesi, kurš aiz slinkuma stāv un stāv uz vienas vietas un, acis neatvēr-dams, ar savu apaļo vaigu spidumu izgaismo zemi.

Kāds nāk?!

Sniegs, saveļoties sīkās bumbiņās, nokrīt no jumta, pa vārtiņiem no sējas uz sētu skraida bērnu pulciņš. Pēc laiciņa iestājas klusums un miers, tik ilgi gaidīts, lai atnāktu brīnums...

«Tas ir stāsts par Sirdi un Balto lāci. Toreiz Sirds gribēja kļūt par baltu sniegu,» Tu ierunāsies.

Sveicināti, Rencēnu Ziņu lasītāji! Ja arī Jūs nezināt stāstu par Sirdi un Balto lāci, tas nekas. Ir Ziemassvētku brīnuma gaidīšanas laiks, un drīz arī nāks Jaunais gads ar savām dažādām dienām un naktīm, rītiem un vakariem. Un reiz kādā dienā viena pazīstama sieviņa pienāca man klāt un uzrunāja mani: «Labdien! Kad būs jaunās Rencēnu Ziņas? Vakaros labāk patīk palasīt, ko raksta rencēnieši nekā lielās avīzes, kur stāsta par karadarbību, katastrofām un bojāgājušajiem, vai arī par mūsu valsts valdības varas cīņu. Labāk palasu to, kas notiek tepat – mūspusē.» Tāds mazs prieciņš izskrēja debesis, tad iekērās manā rokā un teica – es iešu Tev līdz! Un lūk, veidojot informatīvo biļetenu, manā pūrā, ja tā var teikt, ir četri avīzes numuri, kuri tapuši ne tikai ar manu, bet ar daudzu citu cilvēku līdzdalību. Pašlaik priecē sekmīgā sadarbība ar Kārli Sedvaldu, Aleksandru Ločmeli, Augustu Strazdiņu, Dairu Munci, skolas vadītāju Ģirtu Gravu un mācību pārzini Agritu Buračevsku, kā arī ar skolotāju Inesi Birzkopi, kurai pa spēkam ir ķerties klāt jebkurai tēmai, par ko vien var rakstīt, tāpat ar Rencēnu mežniecības mežzinī Madaru Zariņu, kultūras nama vadītāju Māriti Saulīti, folkloras kopas Rota vadītāju Irēnu Garo, kā arī ar vietējiem uzņēmējiem no veikala z/s «Dēļas» Arni Ješkinu un veikala «Do» Daci Cilipāni. Reizēm savu interesi kaut ko uzrakstīt izsaka arī citi, un es vienmēr uzklaušu ierosinājumus un vēlmes. Nesen kāds Rencēnu Ziņu lasītājs, kas sevi anonīmi nosaucis par Rencēnu kultūras nama pašdarbnieku, bija atsūtījis man vēstuli, kurā izklāstījis savas pārdomas par kultūras nama darbību un tā 80 gadu jubilejas pasākumu, tomēr, kā tas pieņemts arī «lielajā presē», anonīma rakstītāja vēstuli nevaru publicēt. Vienu brīdi jau likās, ka ledus sakustējies, jo ļoti gaidu Jūsu, Rencēnu Ziņu lasītāju, vēstules, jo ir svarīgi zināt Jūsu domas.

Ak, jā! Piedodiet, Jūs taču nezināt stāstu par Sirdi un Balto lāci, bet Jums ir sākums un tūlīt pastāstīšu nobeigumu, kas nemaz nav beigas, jo visām beigām ir kāds sākums. Kas notika pa vidu? Es to nezinu un varbūt citreiz pastāstīšu. Bet varbūt Jūs paši ziniet?

«Vai Sirds pārvērtās par baltu sniegu un kur palika Baltais lācis...?» kāds man jautāja.

«Izej līdz savai sirdij pa Baltā lāča ziemas takām. Viņi abi ir tepat – kaut kur staigā un sarunājas. Vai dzirdi? Ir taču Ziemassvētki.»

Vineta Kaģe Rencēnu Ziņu veidotāja

MEŽSAIMNIECĪBA

Atjaunota lielākā daļa mežu platības

Ziemas kavēšanās ar dziļajiem sniegiem radījusi labvēlīgus apstākļus meža izstrādei, savukārt Rencēnu mežniecībā gada nogalē ir zināmi atjaunojamo platību apjoma konkrēti skaitļi.

Kā jau informējām, Ministru kabinets 2001. gada 11. septembrī pieņēma «Meža atjaunošanas noteikumus», kuros bija noteikti kritēriji mežaudzes atzīšanai par atjaunotu. Pagājušogad par meža neatjaunošanu «melnajā sarakstā» bija 24 saimniecības, tāpēc šogad sūtījām meža īpašniekiem ierakstītas vēstules, kurās atkārtoti atgādinājām, ka meža īpašnieka vai tiesiskā valdītāja pienākums ir atjaunot nocirsto mežaudzi noteiktajā termiņā un nodrošināt tās kopšanu. Lai izcirsto platību pieņemtu par atjaunotu, tai jāatbilst LR MK noteikumu Nr. 398 (2001.11.09.) «Meža atjaunošanas noteikumu» 2. punkta prasībām un jābūt izkoptai».

Tāpat brīdinājām – ja meža īpašnieks meža platību neatjauno noteiktajā termiņā, tad viņš tiks sodīts ar naudas sodu no Ls 50 – 500, kā to paredz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 68. pants.

Pašlaik Valmieras rajons ir pirmais republikā pēc veiksmīgi atjaunojamo meža platību apjoma. Rencēnu mežniecībā obligāti atjaunojamās platības kopā bija 217.5 ha, no kurām uz šā gada 10. decembri esam atjaunojuši 148.8 ha, t.i., 68.4% (šeit iekļautas meža platības, kuru atjaunošanas termiņš bija līdz 2003. gada 31. decembrim, kā arī «melnais saraksts»).

Ļoti patīkams ir tāds fakts, ka ir saimnieki, kas atjaunošanas darbus veic pirms termiņa – atjaunoti 59.1 ha.

Tātad Rencēnu mežniecībā uz š. g. 10. decembri atjaunota 207.9 ha liela mežu platība, bet Rencēnu pagasta īpašnieku mežos – 86.1 ha.

Vēlos personīgi pateikties Rencēnu mežniecības darbiniekiem – Sarmītei Vēverei, Miervaldim Zukuram, Gatim Cukmacim un Gunitai Karlsonai, Rencēnu mednieku kolektīvam...

Lai gaiši Ziemassvētki un veiksmīgs 2004. gads!

Rencēnu mežniecības mežzinis Madars Zariņš

Pussolī palikušais mūžs

Pirms 89 gadiem aizsākās kāds daudzsološs, bet īss dzīves gājums, un tāpēc 19. decembrī Rencēnu pamatskolas latviešu valodas un literatūras kabinetā dega 89 svečītes, lai atcerētos mūsu pagasta «Skuju» mājās dzimušo dzejnieku Vili Cedriņu. Telpas centrā nedēļas garumā interesantā izkārtojumā skolēni varēja iepazīties ar bagātīgu materiālu daudzumu par dzejnieka dzīvi un notikumiem, kuri saistīti ar viņa piemiņas saglabāšanu. Katrs skolēns, kurš atnesa un aizdedza svečīti, parakstījās, ka tieši viņš gaismiņu velta mūžībā aizgājušam rencēnietim, par kuru ir vērts runāt ne tikai literatūras stundās. Ja atceramies, tad Viļa Cedriņa 85. dzimšanas dienā mūsu skolas skolēnu delegācija bija uzaicināta Rīgā piedalīties dzejniekam veltītajā jubilejas pasākumā.

Un tagad nedaudz ielūkosimies viņa dzīvē. Līdzī savam tēvam, namdarim, Vilis izceļojis tuvākas un tālākas vietas Limbažu, Valkas un Valmieras rajonā. Tad zēns vēl nav skolā mācījies, bet palīdzējis tēvam darbā un uzmanīgi klausījies viņa dziedāšanā, pēc tam pierakstījis dziesmu vārdus.

Vispirms Vilis mācījies Līdzēnu, tad Labrenču, bet pēc tam Ambas skolā (Rencēnu 6-klasīgā pamatskola), vēlāk

Valmieras ģimnāzijā. 5. un 6. klasē rakstījis dzejoļus, tos sūtījis žurnāliem «Mazās Jaunības tekas» un «Atpūta». Kā apbalvojumu par literāro darbību saņēma bez maksas pusotru gadu šos izdevumus. Nopietnākais dzejolis tiek uzrakstīts 16 gadu vecumā, bet dzejoļi «Draudzes skola» pieminētais vecais skolotājs, šķiet, ir Ambas skolas pārzinis Artūrs Lapsiņš.

Kad absolvēta Valmieras ģimnāzija, V. Cedriņš dodas uz Rīgu un strādā vairākās redakcijās kā žurnālists. Interesants domu biedrs V. Cedriņam bijis dzejnieks Aleksandrs Čaks, kas uzskatīts par modernās dzejas veidotāju un reformatoru. Viņš kādā recenzijā par divdesmitgadīgā V. Cedriņa pirmo dzejoļu krājumu «Sidraba jātnieks» (1935. g.) teicis, ka ... «līdz ar V. Cedriņu latviešu dzejā ienāk jauna paaudze, un viņš ir pirmais tajā». Tā arī V. Cedriņš palika jaunā dzejnieka gados. Otrais krājums «Ziemeļu dārzos» (1942. g.) arī ieqēmis paliekošu vietu latviešu dzejā, bet trešais krājums izplēnēja Baltijas jūrā un pēc atmiņas to atjaunot V. Cedriņš nav spējījis.

Dažus gadus Vilis Cedriņš pavada kopā ar sievu Mirdzu Čuibi, bet 1941. gadā viņa ar jaunāko dēlu dodas bēgļu gaitās laivā uz Zviedriju, bet Vilis ar otru paliek Kurzemes katlā. Rodas iespēja aizbraukt uz Vāciju, bet dzejnieks to neizmanto. Kad 1945. gadā viņš piesakās filtrācijas punktā un izsaka vēlmi strādāt žurnālistikā, viņš tiek arestēts, notiesāts, izsūtīts un nenoskaidrotos apstākļos mirst Sibīrijas nometnē 1946. gada janvāra sākumā.

Tik īss bija V. Cedriņa dzīves ceļš, bet atstātais garīgais mantojums liecina par lielu talantu. Ne velti ir izskanējusi doma, ja liktenis būtu bijis labvēlīgs, mums būtu otrs dižākais dzejnieks aiz Raiņa.

Un varbūt kādu brīdi ziemas klusajā laikā ieiesim paciemoties Cedriņa dzejas pasaulē (bibliotēkās grāmatu ir) un tad mēģināsim no sava redzes punkta skatīt savā apkārtnē esošos dabas stūrīšus, par kuriem vairāk kā 60 gadus atpakaļ rakstīja dzejnieks!

Gaidot V. Cedriņa 90. jubileju, radīsim iespēju sakārtot viņa piemiņas vietu tā, lai to vieglāk varētu apkopt! Tagad Dzejas dienu laikā nu jau četrus gadus pēc kārtas septīto klašu skolēni ar nazišiem un grieznēm novāc pāraugušo zāli nelielā laukumiņā, lai piekļūtu lielajam piemiņas akmensim.

Šīs dienas pēcpusdienā svečīšu liesmiņas dzejnieka piemiņas akmens pakājē iedēdza Ģirts un Didzis Zeltiņi.

Inese Birzkope
Rencēnu pamatskolas skolotāja

KULTŪRAS DZĪVE

Man šodien 18 gadi! Pie manis nāks daudz draugu, radu!

Nenāca vis! «Rota» savus 18 gadus šoreiz gribēja nosvinēt savā – ģimenes lokā.

Ar savu Gaismas ceļu. Simts mazās svecītes rādīja, ka pēdējos trijos gados «Rota» koncertējusi 100 reizes. Apaļajam simtam pievienojās vēl mūsu katra svecīte Gaismas ceļā ar novēlējumu «Rotai», sev, savai sirdij.

Nedēļu pirms 18 gadu jubilejas – 8. novembrī kopā ar Ķoņu «Mežābeli» svinējām Mārtiņu dienu, jo Mārtiņi latviešu gads-kārtu paražās ir svinama diena, kas iezīmē rudens beigas un ziemas sākumu. Tie noslēdz smagu un garu darba posmu, kurš sākas ar Jēkabiem. Un, ja reiz smagi strādāts, tad var miklas minēt, dančus padancot, dziesmas padziedāt gan sirdij, gan trakulībai – ak tu trakā Dikļu «Endzelīte» – nerātības vien prātā.

Ciemiņus pavadījām un gatavojāmies savai jubilejai.

Nu jau 125 svecīšu gaismā «Rotas» skaisto emblēmu izstaroja labvēlīgu siltumu, bet Rencēnu karogs izskatījās kā glezna.

Irēnas ievadvārdi par «Rotas» pirmssākumiem un Dzintra Zakīte kā toreizējā kultūras nama vadītāja un pie «Rotas» šūpuļa stāvētāja. Tas par Dzintru būtu par maz teikts. Sava mūža gadus Dzintra vispār ir atdevusi Rencēnu kultūras

dzīvei, sākot no kultūras nama kurinātājas – beidzot ar kultūras nama vadītāju, un tagad aktīva dziedātāja un nenogurdināma dancotāja. Pie «Rotas» šūpuļa stāvējusi arī Anna Celma, un kur vien «Rota» brauc, tur Anniņš nenogurstoši brauc līdz kā mīļa vecmāmiņa un sargātāja.

Kad pirms astoņiem gadiem Irēna iedibināja «Rotā» dancošanu, bez lielas kautrēšanās un ar lielu degsmi atnāca Einbergu pāris – Līvija un Arvīds nu dejo tikpat aizrautīgi un stalti kā sākumā. Arvīds arī – Saimes tēvs. Un, ja ir Saimes tēvs, tad blakus arī Saimes māte – Ligita, kura visu redz, dzird un prot skatīt un tērēt «Rotas» naudas maku.

Nekāda dancošana nesanāktu, ja nebūtu muzikantu. Pat bargajam Kapustu Andrim no sirds ir iepatikusies mūsu Frīdīša vijolspēle. Herberts nenogurstoši trinkšķina stīgas. Lelde reizēm pūzdama elsdama velk akordeona plēšas. Bet viss kopā skan! Un ne velti pēc daudzajām nospēlētajām ballēm cilvēki ir nākuši klāt un teikuši, ka žēl, ka nezinājuši ātrāk, ka mēs tādi pastāvam! Tā jau ir tā labākā uzslava un gandarījums, ja patīkam tautai.

Par visiem «Rotas» dalībniekiem varētu teikt daudz labu vārdu, jo gan katra dziesma, gan katrs dejas solis spodrina «Rotas» vārdu.

«Lem, Laimiņa, man mūžiņu!»

«Rotas» kolektīvs savu vislielāko paldies, savu vislielāko mīlestību velta Irēnai. Bez viņas pacietības, dziedāt un dancot mācīšanas un sakariem ārpus «Rotas» robežām mūsu vārds tik tālu neskanētu. Paldies, Tev, Irēna! Un tā turēt vēl 18 gadus! Paldies arī Guntim! Par mūsu lustināšanu un kustināšanu jubilejas ballē.

Liels paldies par skaisti un daudzveidīgi klāto svētku galdu Ēveles kafejnīcai «Sīga» un Sandrai Konošonokai personīgi.

PASTS

Nāciet un pārliecinieties!

Tuvojas gada nogales svētki – pārliecinieties, vai svētku gatavošanās drudzī nav aizmirsies apmaksāt rēķinus, lai Jauno gadu varētu sagaidīt bez liekiem satraukumiem.

Laipni gaidīti visās trijās Rencēnu pagasta pasta nodaļās: **Rencēnos, Valkas ielā 4,
Lizdēnos, Nākotnes ielā 1,
Bukā, «Bukās».**

Pie mums Jūs varat apmaksāt dažādus komunālo pakalpojumu un citu maksājumu – atkritumu izvešanas, lizinga u.c. – rēķinus par viszemākajām pakalpojuma maksām. Nāciet un pārliecinieties!

Pasta nodaļās Jūs varat abonēt un nopirkt laikrakstus un žurnālus, iegādāties pastmarkas, atklātnes, dažādas saimniecības, higiēnas un kancelejas preces, grāmatas, kalendārus, mobilo tālruņu sarunu kartes, loterijas biļetes, audiokasetes, kā arī veikt auto obligāto apdrošināšanu ar 20% atlaidi.

Ja nav iespējams nokļūt līdz pastam, tad mājās vai darba vietā Jūs apkalpos mūsu pastnieciņi, kurus jo mīli gaida pensionāri. Tikai niknos mājas sargus – suņus – gan turiet piesietus!

*Gribas, lai baltajā pasaulē
Balti sniegi snieg.
Un pa baltiem lielceļiem
Balti cilvēki iet.
Un, lai baltos cilvēkos
Baltas domas dzimst.*

*Gaišus un sirsnības pilnus Ziemassvētkus!
Laimi, saticību un veselību Jaunajā gadā!*

Rencēnu pagasta pasta nodaļu darbinieki

Jau gadu Rencēnos darbojas Abonēšanas centra Diena (ACD) pieņemšanas punkts. Kā jau daudzi rencēnieši zina, šeit var gan iegādāties, gan abonēt presi. Gada laikā mūsu abonentu skaits sniedzas jau pāri 80. Abonēto presi Rencēnu centra teritorijā piegādājam līdz plkst. 7 no rīta. Pie mums var abonēt pāri par 600 preses izdevumiem latviešu, krievu, angļu un vācu valodā. Abonēšanu var veikt jebkurā filiālē vai arī pa bezmaksas tālruni 8004001 vai faksu 8004044, gan arī internetā www.acd.lv. Pie mums abonēšanu var veikt jebkurā datumā uz jebkuru izvēlēto laika periodu.

Abonēšanas centrā piedāvājam kartes – O-karte, zelta zivtiņa, Amigo –, apsveikumu kartītes, nedaudz kancelejas preču, aploksnes, pastmarkas un Latloto loterijas.

Klāt Ziemassvētki – dāvanu laiks. Iecienīta preses izdevuma abonents būs patīkama dāvana gan Ziemassvētkos, gan citos svētkos.

Apdomājiet, izlemiet un nāciet.

Gaidīsim Jūs Rencēnos, Valmieras ielā 12 (Kultūras nama telpās), Valmierā, Rīgas ielā 13, kā arī jebkurā ACD filiālē.

ACD darba laiks Rencēnos:

Pirmdien	9–13
Otrdien	9–13 16–18
Trešdien	9–13
Ceturtdien	9–13 16–18
Piektdien	9–13
Sestdien	9–12
Svētdien	–

Priecīgus Ziemassvētkus!

Līga

ZIŅOJUMI

Vārds tapa cilvēks un mājaja mūsu vidū, un mēs skatījām viņa godību.
(Jāņa ev. 1,14)

DIEVKALPOJUMI

Rencēnu ev. lut. draudzē 2003. gada decembrī

21. decembrī	4. Advents	plkst. 14.00	dievkalpojums Mācītājmuižā, pasākums Svētdienas skolas bērniem un jauniešiem.
24. decembrī		plkst. 15.00	Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums Burtnieku baznīcā (ļoti aukstā laikā Mācītājmuižā).
25. decembrī		plkst. 14.00	Ziemassvētku dievkalpojums Rencēnu kapelā.
28. decembrī		plkst. 14.00	Dievkalpojums Mācītājmuižā

Priecīgi Ziemassvētki klāt!

Lai Kristus bērniņš dzimst arī manā sirdī un liec manai sirdij gaviļēt Viņam, kas nes gaismu tumsā, spēku nespējā un mieru nemierā, līdz reiz es gaviļēšu ar visiem svētajiem Viņa mūžīgajā gaismas godībā.

Palīdzī uz to, mīlais Kungs un Dievs! Āmen.

PRIECĪGUS KRISTUS PIEDZIMŠANAS SVĒTKUS!
DIEVA SVĒTĪBU JAUNAJĀ GADĀ!

Burtnieku ev. lut. draudze

VEIKALA «DĒĻAS» VECGADA TURNĪRS

* Galda tenisā

* Novusā

28. decembrī plkst. 11.00 Rencēnu kultūras namā

Dalībnieku pieteikšanās no plkst. 10.00
Dalības maksa: pieaugušajiem Ls 0.80
skolēniem Ls 0.40

LAIMĪGU 2004. GADU!

Konkursa nolikums

«Maize ir kā pasaule –
apakšā zemes garoza,
pārī – debesu garoza,
pa vidu – mikstums – dzīve.»
/I. Ziedonis/

Konkursa mērķis:

- * apzināt pagasta lauku mājās esošās maizes krāsnis un maizes cepējus;
- * saglabāt maizes cepšanas tradīciju;
- * rosināt pagasta iedzīvotājus saglabāt

kultūrvēsturiskas vērtības.

Konkursā piedalās:

- * pagasta lauku mājas, kurās ir maizes krāsnis;
- * iedzīvotāji, kuri prot cept un cep maizīti.

Vērtēšana:

- * maizes krāsnis:
 - * vizuālais skats;
 - * pielietojums;
 - * papildus inventārs – abra, lize, abrakasis.
- * maizes cepšana
 - * baltmaize
 - * saldskābmaize;
 - * rudzu maize.

Konkursu vērtē:

- * Kārlis Sedvalds
- * Dace Čilipāne
- * Genovefa Slucka
- * Dina Oliņa
- * Raimonds Indrāns

Konkurss notiek:

- * 2004. gadā no 1. februāra līdz 10 aprīlim.

Apbalvošana:

- * katrā vērtēšanas grupā tiks apbalvoti vismaz 3 labākie.

Dalība konkursā:

- * konkursam var pieteikties paši vai pieteikt kaimiņus un draugus līdz 2004. gada 15. janvārim, aizpildot anketu, kādā no pagasta veikaliem.

Informācija:

6405140 Dina Oliņa.

Kā dzimšanas dienas dāvana skanēja Trikātas vīru ansambļa koncerts. Ja seši vīri var piedziedāt zāli tāpat kā vīru koris «Imanta», tad ir tikai viens vārds – vareni! Un paldies!

Jubileja nosvinēta, esam pilngadīgi un līdz ar to arī lielāka atbildība. Savus turpmākos gadus «Rota» dziedās, dejos, spēlēs. Un, ja kādam tik tautasdziesma, ja mīl tautasdziesmu, senos latviešu dančus – nāciet pie mums! Gaidām bērnus, jo viņi jau būs tie, kas nesīs «Rotas» vārdu cauri tālajiem gadiem. Nāciet pulkā kopā ar mūsu trejmeitiņām – Eleni, Renāti un Taigu, Lauru, Līgu!

Tuvojas Ziemassvētki – gada skaistākie, klusākie un ģimeniskākie svētki. «Rotas» kolektīvs novēl viesiem – veselību, izturību, saulainas dienas visa gada garumā un:

*Dod, Dieviņi otram dot,
Ne no otra mīļi lūgt!
Dod Dieviņi kalnā kāpt,
Ne no kalna lejiņā!*

Priecīgus Ziemassvētkus!

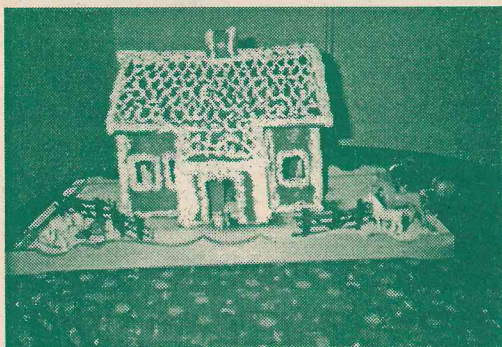
Folkloras kopa «Rota»

UZMANĪBU!

SIA firma VAL.MET.A. informē, ka uzņēmums sniedz palīdzību metāllūžņu savākšanā, sapresēšanā, iekraušānā un aizvešanā uz metāllūžņu nodošanas punktu Valmierā. Par konkrēto laiku un atrašanās vietu tiks paziņots atsevišķi. Ja kādam ir vēlēšanās saņemt šādu pakalpojumu, lūdzu informēt pagasta padomi vai firmu VAL.MET.A. pa tālruni 4281142.

SIA firmas VAL.MET.A. administrācija

Apsveikumi

Ko mēs bērni ēdīsim

Ziemassvētku vakarā?

Būs zirniši, būs pupiņas,

Būs cūciņas šņukuriņš.

Simtiem cepu kukuļiņu

Ziemassvētkus gaidīdama

Simtiņš nāca danča bērnu

Ziemassvētku vakarā.

Veikala «DO» kolektīvs novēl visiem Rencēnu pagasta iedzīvotājiem gaišus Ziemassvētkus un veselīgu jauno gadu!

K.Apškrūma

Balti sniega audekli klājas,

Egļu smarža pasauli sedz.

Lai nāk miers un laime Jums mājās

Ziemas saulgriežu naktī, kad sirdis

Spožas cerību svecītes dedz!

Gaišus un skaistus Ziemassvētkus!

Lai Jaunais gads nāk ar prieku, veselību un labo domu piepildījumu!

Līdzdēnu pirmsskolas izglītības iestādes vadītāja **Ligita Kārkliņa** ar kolektīvu

Lai Ziemassvētku baltais miers

Nes gaišu prieku Jūsu sirdij.

Un Jaunais gads liek laimes liet,

Ar panākumu putām dzirkstī!

Lai Ziemassvētku gaišums un svētība

Jaunā gada domām un darbiem!

Z/s «Dējas» veikala kolektīvs

Ziemassvētku nakti

Visas zemes tekas zilgas

Šonakt sargā miera gariņš,

Tāli zvani... Klusas ilgas...

Rokās smaidošs egļu zariņš...

Visur viegliem, mīliem soļiem

Senā svētku teika staigā.

Zvaigžņu acis atvērdama,

Debess atspīd zemes vaigā...

Balts brīnums lai ienāk

Jūsu mājā

Kā saprašanās

Kā svētība!

Saglabājiēt sev

Balto mieru,

Saglabājiēt sev

Balto brīnumu

Visam jaunajam gadam!

Rencēnu Ziņas